

[Jørgen Jørgensen.]

tale om en voldsom Nedskæring. Det er der saa meget mindre Mening i, som det ærede Medlem og hans Parti, saa længe de havde et Ansvar, tog en helt anden Stilling til disse Problemer, end de tager nu. Skal der være Bund og Hold i det politiske Arbejde, maa der være en vis Overensstemmelse mellem det Standpunkt, man tager, naar man har Ansvaret og Regeringen i et Land, og det Standpunkt, man tager, naar man er i Opposition.

Jeg beklager, at det ikke har været muligt at finde hinanden paa dette Omraade, men det har det altsaa ikke, og jeg maa derfor anbefale, at man stemmer for de Ændringsforslag, som Flertallet har stillet, og som betyder en Forbedring af det oprindelige Lovforslag, og som vil give os en Ordning med Hensyn til Arbejdsfordeling og Arbejdsløshedsunderstøttelse, som jeg anser for saglig velbegrunderet og fuldt for-svarlig.

Stærmosen: Dansk Samling har jo ikke været med til Udvalgsarbejdet, men vi har haft Lejlighed til at stifte Bekendtskab med det Materiale, som Udvalget har arbejdet med, ikke blot det, der er trykt i Betænkningen, men ogsaa de andre Oplysninger, som Betænkningen indeholder Henvi-sninger til. De Oplysninger, som vi saaledes ogsaa har haft Adgang til, har bevirket, at vi maa se saadan paa de Ændringer, der er foreslaaet, at det er de Ændringer, der er foreslaaet fra socialdemokratisk Side, der er bedst motiveret. Der er ikke i de Oplysninger, som vi har haft Adgang til, noget, der kan underbygge de Synspunkter, som er kommet frem fra den højtærede Minister, og som ogsaa den ærede Ordfører for Venstre har fremsat, og som gaar ud paa dette, at Hovedmotiveringen for at gennemføre en Omlægning i Lovgivning om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring skulde være den, at man derved vilde opnaa en større Bevægelighed i Arbejdskraften, og at denne Ordning vilde virke beskæftigelsesfremmende. Det er for os det afgørende, at de Oplysninger, der er fremlagt, ikke kan siges at underbygge det Argument.

I mit Indlæg ved første Behandling af Lovforslaget havde jeg Lejlighed til at fremsætte nogle principielle Betragtninger

over min Gruppens Syn paa hele Spørgsmaalet om Erstatning under Arbejdsledighed, og disse principielle Betragtninger skal jeg derfor udelade her. Der er dog en enkelt Bemærkning, som jeg her vil gøre til den ærede Ordfører Hr. Sønderups Indlæg.

Saa vidt jeg hørte, brugte det ærede Medlem den Vending, at vi nu maatte vende tilbage til normale Forhold. Jeg kunde lide at vide, hvad det ærede Medlem forstod med dette Udtryk. Vi har det ikke saadan, at vi kan se paa Tilstandene fra før Lovanordningen af 1945 som normale. Vi kan forhaabentlig meget hurtigt blive enige om, at Besættelsestiden var en unormal Periode, men vi kan heller ikke se saadan paa det, at Tiden før 1939 kan betragtes som særlig normal. Hvis vi tænker tilbage paa de Beskæftigelsestilstande, der var i 1930erne, saa skal vi meget have os frabedt, at denne Periode bliver betegnet som normal. Hvis det ærede Medlem har den Forestilling, at der fra før den nu afsluttede Verdenskrig er nogle Tilstande, der kan foranledige os til at beklage, at vi er sunket fra en eller anden straalende Top, hvortil vi atter skal arbejde os op, er det en Tankegang, der ligger meget fjernt fra det Syn, vi anlægger paa Tingene.

Jeg skal ikke komme ind paa de Betragtninger, der er gjort gældende med Hensyn til Motiveringen for Gennemførelsen af Lovanordningen af Marts 1945. Lovanordningen af Marts 1945 forekommer os at være et stort Fremskridt, der bør fastholdes, fastholdes paa Vej frem mod en bedre Arbejdsordning, et Fremskridt, som der skal arbejdes videre med. Jeg tænker ikke her paa Detailler i Arbejdsfordelingsordningen, der naturligvis skal afvikles, naar de beskæftigelsesmæssige Forhold tillader det. Maalet maa være fuld Beskæftigelse, men $\frac{4}{5}$ -Regelen, og hvad der knytter sig til den, er et Fremskridt, og vi vil gøre, hvad vi kan, for at fastholde den, og vi vil derudfra arbejde paa yderligere Forbedringer.

I Forbindelse med Debatten ved anden Behandling har der atter været fremsat nogle Betragtninger over de unges Arbejds-kraft og Placeringen af denne Arbejds-kraft, og der har ogsaa i den Forbindelse været talt noget om Landbrugets Forhold. Det forekommer mig stadig, som jeg har haft Lejlighed til at gøre opmærksom paa tidligere, at man her gaar uden om nogle meget centrale